

нистра г-на Бѣлчева, злодѣяния наказуеми по чл. 55 и 170 отъ „Отоманскій Наказат. Законъ“, — азъ ще начева да защитавамъ, безъ да описвамъ партизанскитѣ убѣждения на моя довѣрителъ, защото се страхувамъ, г-да съдии, да не би съ това, вмѣсто да поправамъ вѣжди, да извадя очи, както казва една българска пословица. Доказателствата за обвинението на тия двама подсѣдими братя Карагюлеви сж слѣдующитѣ: Вий помнитѣ, г-да съдии, че въ заключението си на обвинителната рѣчь г-нъ прокуроръ каза, че безъ показанията на распитанитѣ прѣдъ васъ свидѣтели Антонъ Петровъ и Апостолъ Ивановъ по отношение на Александра Карагюлевъ не било възможно, неможали да се поддържатъ отъ негова страна за А. Карагюлева никакви обвинения. Слѣдователно моя тяжесть, моя длъжностъ е тукъ прѣдъ васъ, да направя най-голѣмъ разборъ на показанията на тия свидѣтели, именно на показанията на свидѣтелитѣ Антонъ Петровъ и Апостолъ Ивановъ, както съдържанието въ кратцѣ да упомѣна и за останалитѣ други доказателства. Г-нъ прокуроръ установи прѣдъ васъ, г-да съдии, че главни доказателства за поддържане на извѣстно обвинение сж слѣдующитѣ: свидѣтелски показания, документи, вещественни доказателства, улики, прѣзюмции и самопризнания. По отношение на Ал. Карагюлева съществуватъ четири доказателства, именно, свидѣтелски показания, вещественни доказателства, улики и прѣзюмции, а самопризнание не се установява и отъ двамата, нито на прѣдварителното дирение, нито сега прѣдъ съдътъ, въ съдебното слѣдствие. Показанията на свидѣтеля Антонъ Петровъ, главния свидѣтель, който е билъ пивоваръ въ фабриката на Ал. Карагюлевъ, азъ вѣрвамъ, г-да съдии, че сж прѣсени въ вашата паметъ. Той расправи, че прѣзъ м. Януарий 1890 год., това заключение го правя на тѣзи основания, че свидѣтеля като е билъ на служба въ фабриката на Ал. Карагюлевъ, единъ день билъ дошълъ братовчеда на Карагюлева Кузмановъ съ нѣкакви писма и ги връчилъ Ал. Карагюлеву и му съобщилъ новината, че бившій майоръ Паница билъ застрѣлянъ, и че Ал. Карагюлевъ билъ казалъ, че за това застрѣляние трѣбвало било да се отмѣсти на г-нъ М-ра Прѣдсѣдателя Стамболова и като същеврѣменно билъ казалъ, че се прѣдлагали за убийството на г-на Стамболова отъ нѣкое си общество 2000 лири, отъ които по-голѣмата частъ щѣли да бѣдѣтъ платени отъ страна на съпругата на покойния майоръ Паница, а останалата частъ